

(vládní, zaměstnavatelské a dělnické) a ředitel M. Ú. P. dali se k dispozici Janovské konference. Do pracovního programu čtvrté Konference Práce, jež bude se konati v říjnu 1922 v Ženevě, počítá otázka revize XIII. části mírových smluv o složení Správní Rady a periodičnosti schůzí Konferencí Práce, revize jejího jednacího řádu, volba nové Správní Rady, zkoumání zprávy o nezaměstnanosti a referátu o zprávách jednotlivých států, jak provádějí konvence, jež ratifikovaly. Dále se bude konferenci jednati o tom, aby státy zasílaly M. Úřadu Práce statistické informace o vystěhovalectví, aby tak ulehčeny byly práce příštích konferencí, jež budou se z velké míry zabývatí otázkou vystěhovalectví. Pokud jde o otázku volby delegátů dělnických a zaměstnavatelských na Konferenci Práce, jedná se o výklad článku 389 mírové smlouvy versailleské, jež v odstavci třetím stanoví, že delegáti a techničtí poradcové z řad dělníků a zaměstnavatelů mají býti určeni v souhlasu s nejvýznačnějšími organisacemi dělnickými, resp. zaměstnavatelskými dotyčné země. Výklad tohoto ustanovení je obtížný a rozhodla proto Správní Rada, aby Stálý Mezinárodní Soud podal své dobrozdání, jak toto ustanovení vykládati. Dále ustavena komise pro potírání sněti slezinné. Při jednání o uveřejnění první zprávy o anketě o výrobě, zaměstnavatelští delegáti vytýkali, že anketa neobmezila se jen na průmyslovou výrobu v jejích vztazích ku podmínkám pracovním, ale zabývala se i různými hospodářskými činiteli, o nichž nebylo řeči na janovské schůzi Správní Rady, jež pověřila M. Ú. P. vykonati tuto anketu o výrobě. Dělničtí delegáti uváděli, že v době, kdy bylo rozhodnuto o konání ankety, trpěl svět podvýrobou, že však od té doby poměry změnily se v opak, takže dnešní krise je krisí nezaměstnanosti a že tedy anketa musila sledovati hospodářský vývoj; žádali proto, aby první zpráva o anketě byla uveřejněna co nejdříve, aby jednak neztratila povahu aktuality, jednak proto, že Janovská konference studovati bude problém hospodářské rekonstrukce Evropy a bude potřebovati důkladné vědecké dokumentace. Konečně bylo usneseno, aby první zpráva ankety o výrobě byla uveřejněna po 15. únoru 1922.

Z českých časopisů, věnovaných sociální správě a péči, nebo jejich jednotlivým odborům jsou v knihovně ministerstva soc. péče: *Nová práce*. List pro organizaci práce, technickou a sociální politiku. Praha 1921—1922, roč. III. (I., 22.) — *Sociální práce*. Časopis pro sociální politiku, národní hospodářství, ochranné zákonodárství dělnické, statistiku a přehled dělnického hnutí doma i v cizině. Praha 1921—1922. Roč. II. (I., 23.) — *Sociální služba*. Měsíčník, věnovaný ochraně sociálně slabých, veškeré sociální péči a sociální politice. Pardubice 1921—1922. Roč. III. (I., 30.) — *Sociální péče*. Revue věnovaná otázkám humanitním. Orgán Čes. zem. komise pro péči o mládež, Sdružení pracovníků soc. péče a Čsl. ochrany ženských zájmů. Praha 1921. Roč. II. — *Péče o mládež*. Měsíčník pro veřejnou i soukromou sociální péči o mládež. Brno 1922. Roč. I. (I., 10.) — *Sociální snahy*. List soukromých úředníků, věnovaný otázkám sociální péče. Praha 1921—1922. Roč. I. (II. 80.) — *Obzor sociální péče*. Věstník spolku úřednictva a zřízeníctva soc. péče na Moravě a ve Slezsku. Brno 1922. Roč. I. (III., 155.) — *Svépomoc*. List pro sociálně pojišťovací zákonodárství. Praha 1922. Roč. XXIX. (I., 41.) — *Sociální reforma*. List věnovaný soc. pojištění a ochraně dělnické. Praha 1922. Roč. XIV. (I., 25.) — *Sociální úkoly*. Orgán sdružení úředníků a zřízců čsl. soc. pojišťovacích ústavů v R. Čsl. Praha 1922. Ročník I. — *Pensijní pojištění*, časopis pro sociálně po-

jišťovací zákonodárství. Orgán Všeob. pensijního ústavu v Praze. 1922. Roč. I. — Věstník Ústřední jednoty pro reformu bytovou v Československé republice. Praha 1922. Roč. XIV. (I., 42). — Věstník Masarykovy ligy proti tuberkulose. Praha 1922. Roč. III. (I., 44). — Zprávy Československého červeného kříže. Praha 1921. Roč. I. (II., 108). — Naše vítězství. Oficiální časopis Božích bojovníků. Praha 1922. Roč. II. (I., 18). — Z obrodného hnutí československého studentstva. Praha 1921—1922. Roč. II. (I., 27). — České srdce. Vídeň 1922. Roč. III. (I., 7).

Judikatura.

(Pořádá dr. Jindřich Tučný.)

Sociální pojištění: a) Nemocenské:

Do počtu 400 členů (dle stavu 31./12. 1918), jenž předpisem předposledního odstavce čl. XXI zákona z 15./5. 1919, č. 268 Sb. z. a n. stanoven byl za předpoklad pro další ponechání osvědčení ve smyslu § 7., odst. 2. zákona z 16./7. 1892, č. 202 ř. z., nelze započítati též příslušníky členů pokladny, kteří pojištění jsou účastní.

(Nález nejvyššího správního soudu z 21./10. 1920, č. 9991/20.)

Zásadě individuálního pojištění se nepřičí, byla-li vyslovena povinnost k doplácení pojistných příspěvků za zaměstnance, pojistné povinnosti podrobené, jichž jména sice již zjištěna býti nemohla, zato však zjištěno bylo, že v určitém pracovním poměru po určitou dobu se nacházeli.

(Nález nejvyššího správního soudu z 31./5. 1921, č. 6782/21.)

Aby pracovní poměr ve smyslu § 1. n. z. byl založen, jest třeba na straně dělníka projevu jeho fysické pohotovosti k vykonávání určité činnosti, a na straně zaměstnavatele, že buďto sám nebo svým zástupcem onu pohotovost bere na vědomí a to buď výslovně, anebo (dle § 863. všeobecného obč. zákona) mlčky.

Tepřve tímto souhlasným projevem nastává pracovní poměr ve smyslu § 1. z. n., pojistnou povinnost podmiňující. Pouhá faktická činnost dělníka v podniku bez vědomí a vůle neb dokonce proti vůli podnikatele nebo jeho zástupce nestačí, aby založeno bylo zaměstnání ve smyslu zákona.

(Nález nejvyššího správního soudu z 22./6. 1921, č. 8249/21.)

Nemocenská pokladna je povinna k náhradě léčebného městské infekční nemocnici (pokud se týče obcí) za dobu ošetřování pátým týdnem počínající.

(Nálezy nejv. správ. soudu z 8./3. 1921, č. 2877 a č. 2878.)

Naříkanými rozhodnutími byla stěžující si pokladna v pořadí instančním uznána povinnou k náhradě léčebného za A. S. a A. M., u této pokladny pojištěné, a to za ošetřování v městské infekční nemocnici i za dobu, pátým týdnem počínající.

Nejvyšší správní soud nemohl dáti za pravdu stížnosti pokladny, pokud dovozuje, že k náhradě léčebného za ošetřování člena v nemocnici infekční vůbec není povinna proto, že jí přijetí člena do této nemocnice nebylo oznámeno. Povinnost pokladny v § 6. pod č. 1. n. z. všeobecně stanovená není nijakými předpisy zákona omezena, i sluší míti za to, že